

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202462
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8219202462.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: H. F., W.. XX.XX.XXXX, F. W.. N.. F. XXXX/X, XXXXX F., právne zastúpená advokátom: JUDr. Peter Vachan, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 876,10 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 567,43 Eur s príslušenstvom zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 308,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 616,94 Eur od 30.05.2017 do 18.10.2019; zo sumy 614,- Eur od 19.10.2019 do 18.11.2019; zo sumy 611,06 Eur od 19.11.2019 do 13.12.2019; zo sumy 569,98 Eur od 14.12.2019 do 14.01.2020; zo sumy 528,90 Eur od 15.01.2020 do 18.02.2020; zo sumy 483,72 Eur od 19.02.2020 do 09.04.2020; zo sumy 447,79 Eur od 10.04.2020 do 13.05.2020; zo sumy 436,76 Eur od 14.05.2020 do 17.06.2020; zo sumy 377,29 Eur od 18.06.2020 do 13.07.2020 a zo sumy 308,67 Eur od 14.07.2020 do zaplatenia, a to všetko do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej 40,84 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 02.12.2019 sa právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a. s. (ďalej len „pôvodný žalobca“) domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 876,10 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc od 30.05.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok (ďalej tiež aj len „veriteľ“) uzavrel dňa 31.03.2016 so žalovanou „... zmluvu o pôžičke č. 7163150/00183793540 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód)“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku v sume 1 000,- Eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 60-tich mesačných splátkach v sume po 28,17 Eur a to až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky 1 690,20 Eur. Pôvodný žalobca v žalobe uviedol, že keďže si žalovaná cit.: „... svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve...“ nespĺnila, veriteľ ju listom z 26.02.2017 označeným ako predžalobná upomienka, vyzval k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote a súčasne žalovanú upozornil na možnosť zosplatnenia celej pôžičky (úveru). Keďže žalovaná ani v dodatočne jej poskytnutej 30 dňovej lehote dlžné splátky neuhradila, veriteľ 19.05.2017 úver zosplatnil, o čom informoval žalovanú listom z 24.05.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ s tým, že pôvodný žalobca v žalobe uviedol cit. „Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom

uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty.“ Pôvodný žalobca v žalobe tiež uviedol, že ku dňu podania žaloby žalovaná z jej poskytnutej pôžičky splatila už sumu 383,06 Eur, pričom cit. „Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 876,10 Eur.“

3. Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby si pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) odvodil z predloženej kópie notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017, v zmysle ktorej došlo k zrušeniu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok (t.j. veriteľ), bez likvidácie a to jej rozdelením a zlúčením s nástupníckymi obchodnými spoločnosťami: Všeobecná úverová banka a. s. IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (t.j. pôvodný žalobca) a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31 318 045, Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava. Účinky splynutia, zlúčenia alebo rozdelenia spoločnosti nastávajú jeho zápisom do obchodného registra (§ 69a ods. 1 Obchodného zákonníka). V obchodnom registri sa výmaz zanikajúcej spoločnosti a zápis rozdelenia spoločnosti zlúčením pri nástupníckej spoločnosti vykoná k tomu istému dňu (§ 69a ods. 2 Obchodného zákonníka), pričom týmto dňom je v danej veci 01.01.2018. Spôsob rozdelenia imania veriteľa bol potom bližšie určený v projekte rozdelenia zlúčením, ktorý bol uzavretý 11.12.2017 medzi veriteľom, pôvodným žalobcom (VÚB a.s.) a VÚB Leasing vo forme notárskej zápisnice, ktorý je uložený v registri 10 OpP/4/2018 tunajšieho súdu (ďalej len „projekt rozdelenia“). Z tohto projektu rozdelenia je zrejmé, že imanie, s ktorým bola spojená aj pohľadávka prejednávaná v tejto veci, prešla na nástupnícku spoločnosť (t.j. na pôvodného žalobcu), čím sa táto stala právnym nástupcom veriteľa k 01.01.2018.

4. Keďže žalovaná ani po zosplatení úveru tento neplatila, pôvodný žalobca potom, ako na neho v zmysle postupu popísaného v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia prešla pohľadávka pôvodného veriteľa, sa tejto pohľadávky voči žalovanej domáhal podanou žalobou, pričom si uplatnil nárok na zaplatenie jednako žalovanou neuhradených splátok pôžičky splatných do jej celkového zosplatenia, ako aj úhrady sumy pôžičky po jej zosplatení všetko celkovo v sume 1 245,48 Eur, ako aj nákladov na vymoženie tejto pohľadávky v sume 13,68 Eur, po odpočítaní sumy 383,06 Eur, ktorú sumu z pôžičky do podania žaloby žalovaná už splatila, takže pôvodný žalobca sa tak žalobou domáhal zaplatenia sumy 876,10 Eur (1 245,48 + 13,68 - 383,06) spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 30.05.2017, t.j., cit.: „...od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti...“ do zaplatenia, pričom pôvodný žalobca tiež uviedol, že podanou žalobou sa voči žalovanej nedomáha zaplatenia v úverovej zmluve dojednanej zmluvnej pokuty v sume 105,82 Eur.

5. Prílohou žaloby boli: notárska zápisnica N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017; „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ z 31.03.2016; „Predžalobná upomienka“ z 26.02.2017 s doručenkou; „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 24.05.2017 a prehľad splátok a úhrad z úverového účtu žalovanej.

6. Na výzvu okresného súdu či pôvodný žalobca trvá na žalobe aj pokiaľ ide o uplatnenie si voči žalovanej úrokov a poplatkov z jej poskytnutého úveru, keďže po predbežnom preštudovaní žaloby a úverovej zmluvy mal okresný súd za to, že úver poskytnutý žalovanej je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pôvodný žalobca podaním doručeným okresnému súdu 28.01.2020 oznámil, že berie svoju žalobu späť v časti o zaplatenie 259,16 Eur s tým, aby súd zaviazal žalovanú iba k úhrade sumy 616,94 Eur [1 000 Eur čo je suma istiny úveru - 383,06 čo je suma už žalovanou splatená = 616,94 Eur] spolu s 5% ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 30.05.2017 do zaplatenia a k náhrade trov konania so žiadosťou o vrátenie časti kráteného súdneho poplatku v rozsahu čiastočného späťvzatia žaloby.

7. Okresný súd vydal 03.02.2020 platobný rozkaz č.k. 8 Csp 132/2019-41 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým vyhovel nároku pôvodného žalobcu po čiastočnom späťvzati žaloby, ktorá v tom čase ešte nebola doručená žalovanej a zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 616,94 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 30.05.2017 do zaplatenia a pôvodnému žalobcovi priznal nárok na úhradu trov konania, avšak z dôvodu včas žalovanou podaného odôvodneného odporu proti platobnému rozkazu, ktorý platobný rozkaz bol žalovanej doručený spolu so žalobou do vlastných rúk 13.02.2020, okresný súd uznesením č.k. 8 Csp 132/2019-61 zo 04.03.2020 (právoplatné 11.03.2020) platobný rozkaz podľa v rozhodnom čase vydania uznesenia účinného § 267 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pre podanie odôvodneného odporu zrušil.

8. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu v 27.02.2020 podanom odpore uviedla jednako, že žalovanej poskytnutý úver je potrebné mať za bezúročný a bezpoplatkový pretože pôvodný veriteľ, resp. veriteľ ako jeho právny predchodca, nedostatočne a teda nie s odbornou starostlivosťou skúmal pri poskytnutí úveru žalovanej jej bonitu; jednako uviedla, že pôvodný žalobca nepreukázal vynaloženie nákladov na vymáhanie pohľadávky voči žalovanej, ktoré náklady si podanou žalobou uplatnil v sume 13,68 Eur a ohľadom nich tak podľa žalovanej pôvodný žalobca neunesol dôkazné bremeno a napokon podľa žalovanej neboli splnené ani zákonné podmienky na zosplatnenie jej poskytnutého úveru, pretože pôvodný žalobca predložením doručky nepreukázal, žeby do dispozičnej sféry žalovanej bolo doručené oznámenie veriteľa z 24.05.2017 o zosplatnení úveru, z ktorého dôvodu tak žalovaná nemala objektívnu možnosť oboznámiť sa s týmto prejavom vôle veriteľa a preto je ním uskutočnené zosplatnenie úveru neúčinným, preto sú splátky splatné od 20.05.2015 do 20.08.2016 premlčané a pôvodný žalobca nemá nárok na splátky splatné po podaní žaloby, ktorá tak bola podaná predčasne z ktorého dôvodu žalovaná navrhla žalobu zamietnuť ako celok a priznať jej nárok na náhradu trov konania.

9. Pôvodný žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovanej v prvom rade poukázal, že žalovaná pri podpise úverovej zmluvy prehlásila, že všetky ňou uvedené údaje o jej príjmoch a výdavkoch sú pravdivé a že jej nie sú známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na jej schopnosť plniť si svoj záväzok, pričom žalovaná dokladovala svoj príjem ako aj výdavky s tým, že žalovaná spĺňala štandardné riskové podmienky a zmluvne dojednaná výška splátky vzhľadom na príjmy a výdavky žalovanej je primeranou a žalobca nemá pôvodný žalobca nemá vplyv na skutočnosti, ktoré už žalovanej nastali po uzavretí úverovej zmluvy, ktoré mali za následok jej neschopnosť úver splácať. Súčasne pôvodný žalobca uviedol, že žalovaná mu neoznámila, žeby u nej nastala zmena jej príjmových pomerov ani ho nepožiadala o zmenu sumy splátky. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovanej doručené iba obyčajnou zásielkou, pretože predtým jej bola výzva s upozornením na zosplatnenie riadne doručená, takže oznámenie o zosplatnení malo len deklaratórny charakter s tým, že o zosplatnení úveru sa žalovaná mohla dozvedieť najneskôr doručením jej žaloby. Napokon pôvodný žalobca zotrval na ním uplatnenom nároku na zaplatenie mu nákladov na mimosúdne vymáhanie pohľadávky vo výške 13,68 Eur, pretože žalovaná bola s nimi uzrozmeneá a to v čl. 9, bodu 9.4. zmluvných podmienok.

10. Žalovaná vo svojej duplike k vyjadreniu pôvodného žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvala na tvrdení, že nepredložením žiadneho dôkazu o vynaložení nákladov na mimosúdne vymáhanie pohľadávky v sume 13,68 Eur, pôvodný žalobca neunesol dôkazné bremeno; zotrvala aj na tvrdení, že pôvodný žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, pretože na zistenie bonity žalovanej od nej vyžiadal len občiansky preukaz, avšak nie doklady o jej príjmoch a výdavkoch a taktiež si jej bonitu a ďalšiu úverovú zaťaženosť neoveril nahliadnutím do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch a jej majetkovú situáciu dostatočne neanalyzoval v ktorom dôsledku podľa žalovanej, pôvodný žalobca hrubo porušil povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa úver má považovať za bezúročný a bez poplatkov a súčasne pôvodný veriteľ nebol oprávnený požadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru. Napokon žalovaná zotrvala aj na svojom tvrdení o nezákonnosti zosplatnenia úveru, ktorý zákon k tomuto úkonu vyžaduje dva právne úkony a to výzvu pred zosplatnením a oznámenie o zosplatnení, pričom pôvodný žalobca nepreukázal, žeby oznámenie o zosplatnení bolo žalovanej doručené. Z uvedených dôvodov žalovaná navrhla žalobu zamietnuť.

11. Podaním doručeným okresnému súdu 29.06.2020 pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) oznámil okresnému súdu, že na základe „Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok“ uzavretej medzi ním (Všeobecná úverová banka a. s.) a obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., uloženej registri okresného súdu pod sp. zn. 1OpP 2/2018 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z pôvodného žalobcu (postupca) na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca, postupník), ktorá skutočnosť bola žalovanej oznámená listom z 19.06.2020 (podľa predloženého poštového hárku bol list podaný na poštovú prepravu 22.06.2020), pričom v tejto súvislosti pôvodný žalobca navrhol, aby do konania na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá s týmto postupom vyjadřila svoj súhlas.

12. Okresný súd uznesením súdneho úradníka č.k. 8 Csp 132/2019-103 zo 17.07.2020 (právoplatné 15.08.2020) pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca

(Všeobecná úverová banka a. s.) a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca).

13. Nadväzne na uvedené uznesenie súdneho úradníka podala žalovaná k nemu prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie podľa ktorého navrhla žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (Intrum Slovakia s.r.o.) v spore, pretože pred postúpením mu pohľadávky pôvodným žalobcom (VÚB a.s.), pôvodný žalobca nezaslal žalovanej výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorú nie je možné stotožňovať s výzvou veriteľa pred zosplatnením ani s oznámením o zosplatnení, s tým, že postúpiť je možné len už zosplatnenú pohľadávku, z ktorých dôvodov je postúpenie pohľadávky neúčinným avšak žalovaná nežiadala zrušenie rozhodnutia súdneho úradníka, ale zamietnutie žaloby.

14. Podaním doručeným okresnému súdu 07.09.2021 žalobca oznámil, že po podaní žaloby žalovaná na splatenie jej poskytnutého úveru učinila viaceré čiastkové úhrady v rôznych sumách a to konkrétne - 18.10.2019 sumu 2,94 Eur; 18.11.2019 sumu 2,94 Eur; 13.12.2019 sumu 41,08 Eur; 14.01.2020 sumu 41,08 Eur; 18.02.2020 sumu 45,18 Eur; 09.04.2020 sumu 35,93 Eur; 13.05.2020 sumu 11,03 Eur; 17.06.2020 sumu 59,47 Eur a 13.07.2020 sumu 68,62 Eur, ktorými čiastkovými úhradami zaplatila sumu celkovo 308,27 Eur ohľadom zaplataenia ktorej žalobca zobral žalobu čiastočne späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť a taktiež zobral svoju žalobu späť aj v časti zaplataenia nákladov na mimosúdne vymoženie pohľadávky v sume 13,68 Eur a aj v tejto časti žiadal konanie zastaviť, pričom upravil žalobný petič tak, aby súd zaviazal žalovanú k zaplataeniu sumy 308,67 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 616,94 Eur od 30.05.2017 do 18.10.2019, zo sumy 614,- Eur od 19.10.2019 do 18.11.2019, zo sumy 611,06 Eur od 19.11.2019 do 13.12.2019; zo sumy 569,98 Eur od 14.12.2019 do 14.01.2020; zo sumy 528,90 Eur od 15.01.2020 do 18.02.2020; zo sumy 483,72 Eur od 19.02.2020 do 09.04.2020; zo sumy 447,79 Eur od 10.04.2020 do 13.05.2020; zo sumy 436,76 Eur od 14.05.2020 do 17.06.2020; zo sumy 377,29 Eur od 18.06.2020 do 13.07.2020; zo sumy 308,67 Eur od 14.07.2020 do zaplataenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a aby žalobcovi priznal náhradu trov konania.

15. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“

16. Podľa § 146 ods. 1 CSP „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzati žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzati žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzati žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.“

17. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca zobral svoju žalobu späť v časti o zaplataenie celkovo 567,43 Eur [259,16 Eur, ktorá suma úrokov a iných poplatkov pôvodne uplatňovaných k istine úveru obsahovala v sebe už aj sumu nákladov 13,68 Eur a ohľadom ktorej sumy z dôvodu okresným súdom avizovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zobral pôvodný žalobca žalobu čiastočne späť + 308,27 Eur, ktorú sumu po podaní žaloby žalovaná postupne splatila], ktorá suma bola súčasťou pôvodne žalovaných 876,10 Eur z ktorých sa žalobca domáhal aj priznania mu príslušenstva, pričom žalobca zobral svoju žalobu čiastočne späť v čase pred začatím meritórneho prejednanie veci na pojednávaní, preto okresný súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP, bez ohľadu na súhlas žalovanej, konanie v tejto časti zastavil, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

18. Okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 14.09.2021, na ktorom postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti sporových strán, ktoré svoju neúčast ospravedlnili písomnými podaniami doručenými okresnému súdu so súhlasom konať v ich neprítomnosti.

19. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

20. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (veriteľ) uzavrela so žalovanou 31.03.2016 „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku (úver) v sume 1 000,- Eur. Sumu pôžičky sa žalovaná zaviazala splácať v 60-tich

splátkach po 28,17 Eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 20.04.2016, s termínom jej konečnej splatnosti k 20.03.2021 a s dobou trvania cit. „... do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy.“ Celkové náklady, ktoré mala žalovaná za pôžičku (úver) zaplatiť predstavovala suma 690,20 Eur a celkovo mala žalovaná zaplatiť sumu 1 690,20 Eur (1 000 - istina pôžičky + 690,20 - náklady), pri RPMN 25,54 %, priemernej RPMN 32,03 % a pri ročnej úrokovej sadzbe 25,54 %, bez dojednaného poistenia. Pri uzavretí úverovej zmluvy žalovaná uviedla, že je vydatá, že nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, že má vlastné bývanie, že jej čistý mesačný príjem je 400,- Eur, pričom je zamestnaná v nemocnici v Bardejove na dobu neurčitú, že mesačne spláca iné úvery v sume 190,- Eur a iné mesačné výdavky má 120,- Eur.

21. Listom označeným ako „Predžalobná upomienka“ z 26.02.2017 veriteľ upozornil žalovanú na jej omeškanie so splácaním splátok pôžičky s aktuálnym nedoplatkom na splátkach aktuálne ku dňu upomienky v sume 84,51 Eur s tým, že cit. „...ak do 05.04.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2016 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť.“ (upomienka bola žalovanej doručená 07.03.2017), k zosplatneniu ktorého napokon veriteľ pristúpil a úver zosplatnil k 19.05.2017, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom z 24.05.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.“, ktorým žalovanej oznámil, že tak ako ju bol upozornil v predžalobnej upomienke, pristúpil k zosplatneniu celého úveru s tým, že ku dňu tohto oznámenia predstavovala celková dlžná suma vrátane príslušenstva sumu 992,08 Eur.

22. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej uvedených v jej úverovom účte, mal okresný súd za preukázané, že žalovaná urobila na splatenie pôžičky celkovo 9 úhrad v sume po 28,17 Eur; 2 úhrady po 4,50 Eur; 3 úhrady po 13,80 Eur a po jednej úhrade v sumách 0,13 Eur; 3,42 Eur; 3,23 Eur; 3,68 Eur; 6,27 Eur; 2,94 Eur; 3,68 Eur; 1,45 Eur; 9,27 Eur; 4,80 Eur; 7,26 Eur; 7,51 Eur; 5,59 Eur; 8,05 Eur a 11,85 Eur, t.j. celkovo splatila sumu 383,06 Eur.

23. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

24. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“

25. Podľa § 658 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.“

26. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

27. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom ku dňu zosplatnenia „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

28. Podľa § 565 OZ v znení účinnom ku dňu zosplatnenia „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.“

30. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

31. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

32. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

33. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“

34. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.“

35. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“

36. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom (ako právnym nástupcom po pôvodnom veriteľovi, pozn.) a žalovanou nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaná pri jej uzatváraní vystupovala ako spotrebiteľ, keďže jej bola poskytnutá pôžička za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení

Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver (pôžička) poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

37. Na základe preskúmvanej úverovej zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver (pôžičku) a žalovaná sa zaviazala vrátiť jej poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení § 11 ods. 1 spája s následkom bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru a ktorých danosť (rozumej zákonných náležitostí), za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia zmluvných strán úverovej (spotrebiteľskej) zmluvy, je okresný súd povinný skúmať z úradnej povinnosti.

38. V danom prípade však z dôvodu, že pôvodný žalobca (predchodca žalobcu) už uznal okresným súdom mu avizovanú bezúčinnosť a bezpoplatkovosť úveru, z ktorého dôvodu pôvodný žalobca zobral čiastočne späť svoju žalobu v rozsahu prevyšujúcom žalovanú sumu istiny úveru, ktorá istina bola v čase podania žaloby 616,94 Eur (1 000 čo je poskytnutý úver - 383,06 Eur čo je suma zaplatená žalovanou pred podaním žaloby = 616,94 Eur), pričom pôvodný žalobca zobral čiastočne svoju žalobu späť v rozsahu 259,16 Eur (t.j. pôvodne žalovaných 876,10 - suma dlžnej istiny 616,94 = 259,16 Eur), bolo už nadbytočným, aby okresný súd v tomto štádiu konania za daných okolností rozoberal danosť zákonných náležitostí dotknutej úverovej zmluvy z 31.03.2016 s cieľom posúdiť ju ako bezúčinnú a bezpoplatkovú, pretože, ako už bolo uvedené žalobca po prvom čiastočnom späťvzati žaloby, žaloval už len o zaplatenie dlžnej istiny vo výške 616,94 Eur, t.j. bez úrokov a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu, bola irelevantnou aj námietka žalovanej o posúdení jej poskytnutého úveru ako bezúčinného a bez poplatkov z dôvodu podľa cit. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, hrubého porušenia povinnosti veriteľom (predchodcom žalobcu) podľa cit. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri overovaní jej bonity.

39. V uvedenej súvislosti, pokiaľ ide o zaplatenie dlžnej istiny 616,94 Eur z poskytnutého úveru v celosti, sa okresný súd musel vysporiadať s námietkou žalovanej, podľa ktorej sa jej zaplatenia v celku nemôže žalobca domáhať, pretože jednako nemá aktívnu legitímáciu v spore a jednako z dôvodu, že úver žalovanej nebol zákonne zosplatnený, pretože pôvodný žalobca nepreukázal, žeby bolo žalovanej doručené oznámenie o zosplatnení úveru.

40. V súvislosti s prvou námietkou žalovanej týkajúcou sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v spore žalobcu (Intrum Slovakia s.r.o.) okresný súd podotýka, že túto otázku mohol a mal preskúmať v rámci konania o vydanie uznesenia, ktorým súdny úradník rozhodoval o pripustení zmeny na strane žalobcu práve titulom postúpenia pohľadávky pôvodným žalobcom (VÚB a.s.) na žalobcu (Intrum Slovakia s.r.o.) a to na základe žalovanej priznaného zákonného opravného prostriedku (sťažnosť) voči uvedenému rozhodnutiu súdneho úradníka, na základe využitia ktorého by okresný súd predmetnú námietku opätovne preskúmal aj s ohľadom na žalovanou uvádzané skutočnosti (nesplnenie povinnosti bankou, t.j. pôvodným žalobcom podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách), avšak kvalifikovane zastúpená žalovaná tento prostriedok obrany, t.j. sťažnosť nevyužila, t.j. nedomáhala sa z uvedeného dôvodu zrušenia alebo zmeny rozhodnutia súdneho úradníka, iba s poukazom na uvedené navrhovala žalobu zamietnuť, pravdepodobne taktizujúc, vyčkanie nadobudnutia právoplatnosti uvedeného rozhodnutia súdneho úradníka, ktoré jej „vyrobilo“ dôvod, pre ktorý by sa mohla domáhať zamietnutia žaloby. V tej spojitosti však okresný súd má za to, že nadobudnutím právoplatnosti zmienenej uznesenia súdneho úradníka, otázka aktívnej legitímácie žalobcu bola už nezvratne (právoplatne) ustálená, pretože žalovaná ju nespochybnila v čase kedy tak urobiť mohla a mala, čo však neučinila.

41. Pokiaľ ide o druhú námietku žalovanej podľa ktorej, žalobca nemôže žalovať o zaplatenie celej dlžnej istiny úveru naraz, pretože v danom prípade podľa žalovanej nedošlo k účinnému zosplatneniu úveru, keďže žalobca nepreukázal doručenie žalovanej aj oznámenia o zosplatnení, okresný súd podotýka, že sa s touto argumentáciou žalovanej nestotožňuje. Okresný súd nijako nepolemizuje ani nespochybnuje v žalovanou uvedenej judikatúre uvedený záver, že pre účinné zosplatnenie sú potrebné dva úkony a to

je výzva pred zosplatnením a potom ešte oznámenie o zosplatnení, avšak cit. § 53 ods. 9 OZ pojednáva iba o tom, že veriteľ pred zamýšľaným zosplatnením úveru podľa cit. § 565 OZ musí spotrebiteľa upozorniť na tento svoj úmysel. Inými slovami, keďže úkon zosplatnenia je už len deklaratórnym účinkom, resp. neodvratným dôsledkom neplnenia si povinnosti dlžníkom ani po oznámení mu tohto úmyslu veriteľa o ktorom úmysle sa mal dlžník možnosť oboznámiť sa z tohto oznámenia, resp. z výzvy pred zosplatnením, ktorý následok tak dlžník už v tomto štádiu nemôže odvrátiť a s ktorým následkom zosplatnenia musí počítať, keďže neplní ani po predmetnej výzve, má okresný súd za to, že nosným je preukázanie doručenia dlžníkovi práve predmetnej výzvy pred zosplatnením, tak ako to vyslovene deklaruje aj cit. § 53 ods. 9 OZ, pretože v tomto štádiu dlžník môže zosplatnenie úveru ešte odvrátiť ak bude po tejto výzve plniť avšak, ak plniť nebude musí byť z tejto výzvy uzrozumený, že po uplynutí mu vo výzve stanovenej lehoty na plnenie, veriteľ úver zosplatní, ktorý dôsledok už dlžník v tomto štádiu nevie odvrátiť a oznámenie o nástupe tohto dôsledku zosplatnenia má pre dlžníka už len informatívny (deklaratórny) význam, preto zákonodarca vyslovene už nepožaduje, aby aj toto oznámenie muselo byť dlžníkovi doporučené doručované, keďže okamih, ako aj podmienky nástupu zosplatnenia sú dlžníkovi známe už z výzvy pred zosplatnením. Keďže aj v danom prípade bolo predloženou doručenkou preukázateľne doručené a to 07.03.2017, je podľa okresného súdu už nepodstatným, že samotné výzvou očakávané a predvídané zosplatnenie úveru bolo žalovanej doručované už iba obyčajnou poštou. Okrem toho, aj samotná žalovaná zrejme nemala za to, žeby mala stále platiť zmluvne dojednané splátky v sume 28,17 Eur, ktorá situácia by nastala pri neúčinnom zosplatnení úveru, pretože po podaní žaloby žalovaná úver splácala v rôznych splátkach a týchto zmluvne dojednaných splátok sa nepridržiavala. Z uvedených dôvodov mal okresný súd za to, že v danom prípade úver poskytnutý žalovanej zosplatnený bol s dodatkom, že vzhľadom na to, že pre rozhodnutie okresného súdu je podstatný skutkový stav v čase jeho rozhodovania, aj keby nastala polemika o účinnom zosplatnení úveru a tým o (ne)možnosti priznať žalobcovi celú istinu úveru naraz, tak v tomto smere je nutné mať na zreteli, že v čase rozhodovania súdu, by boli už aj tak splatnými všetky splátky úveru, keďže ten bol podľa úverovej zmluvy z 31.03.2016 splatný do 20.03.2021.

42. Na margo zisťovania bonity spotrebiteľa, okresný súd poukazuje na znenie cit. § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého je v prvom rade povinnosťou spotrebiteľa poskytnúť úplné a pravdivé údaje o svojej bonite a dodávateľ má cit. „právo“ nie povinnosť využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy.

43. Vzhľadom na ustálenú a žalobcom uznanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, tak okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na zaplatenie dlžnej istiny úveru, ktorá po odpočítaní od sumy poskytnutého úveru (1 000,- Eur) sumy, ktorú žalovaná zaplatila na jeho splatenie pred podaním žaloby (383,06 Eur) ako aj sumy, ktorú žalovaná zaplatila na jeho splatenie po podaní žaloby (308,27 Eur) predstavuje suma 308,67 Eur [1 000 - 383,06 - 308,27 = 308,67], ktorú sumu dlžnej istiny úveru okresný súd žalobcovi voči žalovanej priznal.

44. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.“

45. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

46. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu omeškania „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

47. Pokiaľ ide o žalobcom požadovaný úrok z omeškania, okresný súd má za to, že žalovaná sa so splatením svojho zosplatneného dlhu z úverovej zmluvy z 31.03.2016, dostala do omeškania, a to minimálne šiesty deň po oznámení jej zosplatnenia, ktorú skutočnosť napokon žalovaná ani nerozporovala a preto je podľa citovaných zákonných ustanovení žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania, podľa v rozhodnej dobe omeškania platných právnych predpisov vo výške 5% ročne z

vymeriavacieho základu, ktorý zodpovedá sume s ktorou bola žalovaná ku dňu zosplatenia v omeškaní, t.j. počnúc zo sumy dlžnej istiny úveru ku dňu zosplatenia vo výške 616,94 Eur [1 000 - 383,06] a ktorá suma vymeriavacieho základu sa postupne ponížovala žalovanou učenými splátkami po podaní žaloby, ktoré platila konkrétne - 18.10.2019 sumu 2,94 Eur; 18.11.2019 sumu 2,94 Eur; 13.12.2019 sumu 41,08 Eur; 14.01.2020 sumu 41,08 Eur; 18.02.2020 sumu 45,18 Eur; 09.04.2020 sumu 35,93 Eur; 13.05.2020 sumu 11,03 Eur; 17.06.2020 sumu 59,47 Eur a 13.07.2020 sumu 68,62 Eur. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanej aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

48. Podľa § 232 ods. 3 CSP „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

49. Okresný súd v danom prípade vzhliadol potrebu prihliadnuť na mimoriadnu situáciu v súvislosti s následkami pandémie nebezpečnej nakažlivej choroby, kedy množstvo ľudí prišlo o prácu a nemá pravidelný príjem alebo ho má v zníženej miere za situácie, kedy musia zabezpečovať primárne základné životné potreby, preto okresný súd považuje za odôvodnené v tejto situácii, využiť jemu zákonom dané oprávnenie predĺžiť lehotu na priznané plnenie, a z tohto dôvodu okresný súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi jemu prisúdenú čiastku v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

50. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

51. Podľa § 256 ods. 1 CSP „Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.“

52. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

53. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

54. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Sumu 308,27 Eur, ohľadne ktorej bolo konanie z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom zastavené, okresný súd pre účely výpočtu nároku na náhradu trov konania, zohľadnil ako sumu ohľadom ktorej mal žalobca v konaní úspech, pretože aj ohľadom tejto sumy bola žaloba v čase jej podania dôvodnou, keďže túto sumu žalovaná zaplatila splátkami až po jej podaní, teda podľa cit. § 256 ods. 1 CSP zastavenie konania ohľadom tejto sumy zavinila žalovaná. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 876,10 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 616,94 Eur [308,67 - rozsudkom priznaný nárok (+) 308,27 - suma zaplatená až po podaní žaloby], t.j. úspech mal v rozsahu 70,42 % a neúspech v rozsahu 29,58 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje úspech žalovanej a naopak. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40,84 % (70,42 % - 29,58 %). Žalovaná nežiadala o splátky a ani v spore nepreukázala svoje majetkové pomery pre prípadné zváženie iného rozhodnutia o náhrade trov konania (v spore bola kvalifikovane právne zastúpená). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.